

GIÁO ÁN KỂ CHUYỆN

Mục tiêu giáo dục

Tên truyện

Kim Man Deok ở đảo Jejudo

Lứa tuổi

Thiếu nhi (6-9 tuổi)

Chủ đề

- Mục tiêu: Bé lắng nghe câu chuyện thú vị về Kim Man Deok, người đã chia sẻ của cải của mình để cứu giúp những người dân đảo Jejudo
- Chủ đề: Chia sẻ

Từ khóa chính

Phụ Nữ, Nữ Giới, Kim Man Deok, Joseon, Đảo Jejudo, Gạo, Núi Geumgangsan, Du Lịch, Quyên Góp, Lương Thực

Văn hóa Hàn Quốc

- Mục tiêu: Bé quan tâm và biết thêm về đảo Jejudo và núi Geumgangsan xinh đẹp.
- Yếu tố: Đảo Jejudo, Núi Geumgangsan

Tiếng Hàn

- Mục tiêu: Bé lắng nghe câu chuyện và nói về những việc bà Kim Man Deok đã làm.
- Từ vựng: 돕다 (Giúp đỡ), 구경하다 (Ngắm nhìn)
- Câu nói: 사람들을 도와주었어요 (Giúp đỡ mọi người). 금강산을 구경했어요 (Ngắm nhìn núi Geumgangsan).

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào!

Chào các con! Bà là OOO, "Bà Kể Chuyện Vui Nhộn" đây. Bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện cực kỳ thú vị.

Giới thiệu tên truyện

Hôm nay bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện.

Tên truyện ơi, hiện ra nào! Đó là "Kim Man Deok ở đảo Jejudo".

Các bạn nhỏ! Đảo Jejudo là hòn đảo lớn nhất ở phía Nam Hàn Quốc. Đây là một hòn đảo được hình thành từ một ngọn núi lửa phun trào đấy. Đảo Jejudo còn được gọi là Samdado. Samdado có nghĩa là "hòn đảo có ba thứ nhiều". Đảo Jejudo nổi tiếng vì có nhiều gió, nhiều đá, và nhiều phụ nữ. Vậy đảo Jejudo còn nổi tiếng về điều gì nữa nhỉ? Chính là nhân vật chính trong câu chuyện hôm nay: Kim Man Deok đấy. Các con có muốn tìm hiểu qua câu chuyện này xem tại sao Kim Man Deok lại nổi tiếng không?

Cùng hát bài hát mở đầu câu chuyện

Hãy cùng bắt đầu hành trình bước vào câu chuyện "Kim Man Deok ở đảo Jejudo" nhé!

🎵 **Một Hai Ba Bốn! Câu chuyện bắt đầu! Hãy cùng lắng nghe câu chuyện đầy thú vị này nhé. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Các con đã sẵn sàng chưa nào? Một Hai Ba Bốn! Xuất phát thôi. Bíp Bíp!**

Kể chuyện

Ngày xưa ngày xưa, có một đất nước tên là Joseon. Ở phía Nam của Joseon có một hòn đảo tên là Jejudo. Trên hòn đảo đó, có một cô bé tên là Kim Man Deok.

Khi Kim Man Deok mới mười hai tuổi, bố mẹ cô bé đã qua đời. Ai cũng lo lắng rằng cô bé còn nhỏ như vậy thì làm sao có thể sống một mình được. Kim Man Deok đã tìm đến một người chú mà trước đây vẫn luôn yêu thương cô bé như con ruột.

"Chú ơi, xin chú giúp cháu với!"

Người chú muốn giúp cô bé có thể tự mình sống được.

"Man-deok à, nếu cháu không ngại, từ hôm nay cháu hãy giúp việc nhà cho chú và chúng ta cùng sống nhé."

"Vâng, cháu cảm ơn chú ạ."

Từ ngày đó, Kim Man Deok ở lại nhà chú và chăm chỉ giúp việc buôn bán. Thời gian trôi qua, Kim Man Deok đã trở thành người lớn. Nhờ chăm chỉ giúp việc cho chú và tích góp tiền, cô đã trở thành một người khá giàu có ở đảo Jejudo.

Rồi một ngày nọ, trời cứ khô hạn mãi, không có lấy một giọt mưa nào. Đất đai nứt nẻ, cỏ cây khô héo và chết hết. Mọi người cầu trời cho mưa xuống nhưng chẳng có ích gì.

Kể chuyện

"Ôi chao! Chết rồi! Ông trời không giúp thì chúng ta phải làm sao đây!"

"Trời ơi! Đói quá! Chúng ta chẳng thể làm được gì cả!"

Nghe được tin này, nhà vua liền ra lệnh ngay lập tức phải gửi lương thực cần thiết đến cho người dân Jejudo. Nhưng đã mấy ngày trôi qua mà thuyền chở lương thực vẫn chưa đến. Hóa ra, những con thuyền chở lương thực đã gặp bão trên đường đến Jejudo nên không thể đến được.

"Ôi chao! Gay to rồi! Cả vua cũng không giúp được chúng ta thì chúng ta phải làm sao đây!"

"Trời ơi! Chúng ta chẳng làm được gì cả, cứ thế này thì chết đói mất thôi."

Mỗi ngày, số người chết đói cứ tăng lên. Kim Man Deok nghe tin có những em bé còn nhỏ cũng chết đói vì không có gì ăn, cô ấy đau lòng lắm. Kim Man Deok muốn giúp đỡ mọi người. Vì vậy, cô ấy đã suy nghĩ thật kỹ xem mình có thể làm gì. Như thể đã quyết tâm, Kim Man Deok gọi người hầu đến.

"Này! Có ai ở đó không?"

"Dạ, thưa bà chủ! Bà gọi con ạ?"

"Nào, dùng chìa khóa này mở cửa kho ra, rồi chia hết số lương thực cho mọi người trong làng đi!"

Kể chuyện

Kim Man Deok nói.

"Bà chủ, số lương thực chất trong kho không phải là để bán cho nước khác ạ?"

Người hầu ngạc nhiên hỏi.

"Dân làng đang chết đói mà, ta làm sao có thể giả vờ không biết được. Trong thời gian qua, nhờ mọi người đã mua hàng mà ta mới tích góp được của cải. Bây giờ ta muốn trả lại những gì đã nhận được từ họ, hãy làm theo lời ta đi."

Mặc dù mọi người xung quanh đều phản đối, nhưng không ai có thể thay đổi được quyết định của Kim Man Deok. Những người đã đói khát mấy ngày liền, khi được chia gạo, họ vô cùng vui mừng.

"Kim Man Deok đã cứu sống chúng ta! Nhờ Kim Man Deok đã chia sẻ tài sản của mình mà chúng ta mới được cứu sống!"

"Kim Man Deok muôn năm! Kim Man Deok muôn năm! Kim Man Deok là niềm tự hào của Jejudo!"

Việc làm của Kim Man Deok chẳng bao lâu sau đã đến tai nhà vua.

Kể chuyện

"Một người phụ nữ đã cứu sống người dân đảo Jejudo đang đói khổ. Nàng đã làm được điều mà cả trời và nhà vua cũng không thể làm được. Thật đáng kinh ngạc! Ta sẽ đích thân ban thưởng, hãy mau chóng đưa nàng đến đây!"

Các quần thần nghe lời nhà vua đều phản đối. Bởi vì vào thời Joseon, người dân đảo Jejudo không được phép rời khỏi đảo.

Nhưng nhà vua không thay đổi ý định. Cuối cùng, Kim Man Deok đã được rời khỏi đảo Jejudo và đến Hanyang, nơi nhà vua đang sống. Nhà vua vui vẻ đón Kim Man Deok và nói:

"Người đã làm một việc lớn. Người muốn gì thì cứ nói với ta. Muốn vàng ta sẽ cho vàng, muốn gạo ta sẽ cho gạo!"

Nghe vậy, Kim Man Deok lắc đầu và nói:

"Thần không cần vàng cũng không cần gạo. Thần chỉ có một điều ước. Thần muốn được ngắm nhìn núi Geumgangsan, ngọn núi nổi tiếng là đẹp vô cùng."

Núi Geumgangsan là ngọn núi nổi tiếng với mười hai nghìn đỉnh núi xinh đẹp. Ai cũng muốn đến đó một lần, nhưng không phải ai cũng có thể đi được.

"Từ trước đến nay chưa từng có người phụ nữ nào đi đến núi Geumgangsan cả."

Kể chuyện

Quần thần phản đối, nhưng nhà vua vẫn muốn thực hiện điều ước của Kim Man Deok.

Cuối cùng, Kim Man Deok đã nhận được sự cho phép của nhà vua và được ngắm nhìn núi Geumgangsan. Câu chuyện về Kim Man Deok đã làm lay động lòng người và vẫn được kể lại ở đảo Jejudo cho đến tận bây giờ.

Giới thiệu Văn hóa và Ngôn ngữ Hàn Quốc

Các con thấy câu chuyện bà kể có thú vị không?

Kim Man Deok đã làm được những điều mà ai cũng nghĩ là không thể. Đó là những việc gì nhỉ? Đúng rồi! Cô ấy đã giúp đỡ những người đang đói khổ. Và cô ấy còn được rời khỏi đảo Jejudo để đến Hanyang nữa. Sau đó, Kim Man Deok còn được đi ngắm núi Geumgangsan tuyệt đẹp nữa chứ! Bà thấy Kim Man Deok thật là tuyệt vời!

Các con đã từng đến đảo Jejudo, nơi Kim Man Deok đã sống chưa?

Đảo Jejudo từ xưa đã rất nổi tiếng là địa điểm đi nghỉ tuần trăng mật đó. Ngọn núi Hallasan sừng sững giữa đảo thật là hùng vĩ phải không nào? Núi Geumgangsan mà Kim Man Deok đã được ngắm cũng vô cùng đẹp. Mười hai nghìn đỉnh núi đẹp đến nỗi khiến ai nhìn cũng phải kinh ngạc đó! Bây giờ thì Nam Hàn và Bắc Hàn vẫn còn chia cắt nên chúng ta không dễ dàng đến núi Geumgangsan được. Bà mong là khi đất nước thống nhất, chúng ta sẽ được đến núi Geumgangsan ở Bắc Triều Tiên một lần.

Bạn nào muốn biết thêm về đảo Jejudo và núi Geumgangsan, hãy vào trang web "Doran Doran Kho Truyện Kể Của Bà" để tìm hiểu thêm nhé!

Tóm tắt lại câu chuyện

Các bạn nhỏ, hãy cùng bà tóm tắt lại câu chuyện "Kim Man Deok ở đảo Jejudo" nhé.

Có một câu nói rằng: "Niềm vui sẽ chia sẻ nhân đôi, nỗi buồn sẽ chia sẻ vơi đi một nửa." Bà mong các cháu cũng sẽ có một trái tim ấm áp, biết chia sẻ niềm vui và nỗi buồn với những người xung quanh mình. Kim Man Deok đã sống trong một hoàn cảnh rất khó khăn khi bố mẹ qua đời từ khi còn nhỏ. Nhưng cô ấy đã không nản lòng mà cố gắng thật nhiều để trở thành một người rất giàu có. Hơn nữa, Kim Man Deok còn là một người tuyệt vời, biết chia sẻ của cải của mình cho những người gặp khó khăn nữa đó. Chúng ta hãy cùng dành một tràng pháo tay thật lớn cho Kim Man Deok nhé! Và chúng mình cũng hãy thử trở thành những "Kim Man Deok" khác, cùng chia sẻ tấm lòng ấm áp của mình cho những người xung quanh nhé!

Hát bài hát kết thúc câu chuyện

Vậy thì, bây giờ chúng ta cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện và chào tạm biệt bà nhé!

Cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện nào!

♫ Một Hai Ba Bốn! Chúng con đã được nghe câu chuyện rất hay.
Câu chuyện khiến tấm lòng chúng con trở nên ấm áp. Tai thật tập trung,
mắt thật chú ý. Vui thật đấy ạ. Một Hai Ba Bốn! Hẹn gặp lại bà ạ. Bíp Bíp!

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào! Bà Kể Chuyện Vui Nhộn hẹn gặp lại các con trong lần sau nhé. Tạm biệt!